

Henning 194 - naboerne

Jeg var 2 år og meget nysgerrig, så en eftermiddag mens far og mor sov til middag, listede jeg mig ud af vinduet i bar figur og travede ud ad haven og ud på vejen.

Jeg ved ikke hvor langt jeg kom, men det blev mit første møde med de ældre damer i nabolaget, måske var det fru gade (Emilie), som samlede mig op og leverede mig tilbage til far og mor.

De ældre damer i nabolaget har nok været et sted i 40-erne, men de blev mine gode veninder resten af livet.

Fru Gade og Hans Peter Gade ejede Elbogård som var vores nærmeste nabo. Mellem vores have og deres var et højt hegn, men inde bagved var der store træer og fine havegange som skulle rives hver weekend.

Jeg husker det tydeligt fordi der engang havde været indbrud og tyven havde sat tydelige spor i gruse. Stuehuset var fint med en perle lampe over spisebordet i den første stue, bagved var soveværelset, hvor jeg nogle gange har sovet i revnen i dobbeltsengen. I den fine stue var der lænestole og sofaer, som altid var dækket til med hvide lagner.

Fru Gade gik altid med håret. Stuehuset var hvidt og vendte øst vest. mod syd var en firkantet gårdsplads med 3 længer mod vest - ud for bryggersdøren var karlekammeret som stødte op til hestestalden hvor de 2 flotte jyske heste med fodposer stod. Karl og hestene hørte sammen der var kun en bræddevæg imellem dem. Længen fortsatte frem til laden mod syd. Midt i den var vognporten med kostalden på den anden side. Endelig var der øst længen hvor der var grise.